

## Metodické stanovisko k prokazování režijních nákladů<sup>1</sup>

1. Režijní náklady musí být prokazovány minimálně dle zásad uvedených v tomto Metodickém stanovisku, aby plnily podmínky způsobilosti dle GBER a bylo vyloučeno, že by způsob jejich prokazování mohl zakládat protiprávní veřejnou podporu.
2. Musí platit, že:
  - a) se musí jednat o náklady vznikající společně pro hlavní (běžnou) činnost příjemce a pro jeden či více dotovaných projektů a
  - b) daný druh nákladu skutečně vzniká při realizaci projektu.
3. Systém rozpočítávání režijních nákladů není nijak jednotně stanoven, a tudíž jej lze prokazovat jakýmkoliv logickým a přiměřeným způsobem. Za přiměřený způsob lze považovat výpočet, který alespoň základním způsobem prokazatelně vyjadřuje podíl dotovaných projektů na celkových režijních nákladech organizace.
4. Režijní náklady se obecně prokazují základními daňovými doklady celkových nákladů a jejich rozpočítáním podle jednoduchého klíče, který proporcionálně rozdělí dané náklady na hlavní činnost organizace a projekty, u kterých dané náklady vznikají společně – např. počet FTE na projektu, počet projektů sdílejících dané náklady, ekonomický podíl činností apod. Způsob rozpočítávání režijních nákladů by měl být stanoven dopředu a měl by mít formu interního řídicího aktu organizace (např. interní směrnice).
5. V ISTA budou nadále jednotlivé náklady vykazovány v těchto nákladových položkách:
  - a) Osobní náklady
  - b) Ostatní přímé náklady
    - Včetně nákladů na materiál a dodávky
  - c) Nepřímé náklady
    - Režijní náklady

---

<sup>1</sup> Není součástí Všeobecných podmínek, jedná se o aplikační výklad čl. 6 bod 3 druhá věta.